

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנווב ואח' נ' אמנון סינגר

מספר בקשה: 3

לפני כב' השופטת תמר בר-אשר צבן

הוועד המקומי שערי תקווה

המבקש

בעניין:

1. יוסף חיים אהנווב
2. גיורא גיבל
3. יואל תמרי
4. אליוסף בוכניק

התובעים / המשיבים

נגד

דניאל סינגר, יו"ר הוועד המקומי שערי תקווה

הנתבע

באת-כוח המבקש: עו"ד טלי בן-סימון
בא-כוח המשיבים/התובעים: עו"ד מנחם גרון

החלטה

2
 9 נגד הנתבע, יו"ר ועד מקומי של ישוב, הוגשה תביעה לתשלום פיצוי על-פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. הוועד המקומי של הישוב הגיש בקשה הנתמכת בנייר עמדה מטעם היועץ המשפטי של הוועד המקומי, הנושאת כותרת "הכרת יועץ משפטי רשות מקומית בחסינות עובד ציבור", שבה הביע הוא את עמדתו כי יש להכיר בחסינות הנתבע, בהיותו עובד ציבור, אשר פעל תוך כדי תפקידו השלטוני. לפיכך נטען בבקשה, כי יש לדחות את התביעה נגד הנתבע ולקבוע כי הנתבע בתביעה יהיה הוועד המקומי. כן התבקשה ארכה להגשת כתב ההגנה עד הכרעה בבקשה. התובעים מתנגדים לבקשה.

10
 13 עניינה של החלטה זו הוא אפוא, בשאלה, אם בנסיבות העניין יש מקום לקבלת הבקשה להכיר בחסינות הנתבע מפני התביעה, בהיותו עובד ציבור, שהוא עובד של רשות ציבורית, וזאת בהתאם להוראות סעיף 7א(א) בפקודת הנוזיקין (נוסח חדש).

14
 15 **א. נושא התביעה ועיקרי העובדות הרלוונטיות**

16
 20 2. ארבעת התובעים הם חברי ועד הישוב שערי תקווה (להלן – הוועד המקומי ו-הישוב, לפי העניין). בכתב התביעה שהגישו ביום 2.9.2013 נגד הנתבע, יו"ר ועד הישוב, עתרו הם לקבלת פיצוי כספי בסך של 500,000 ₪ (125,000 ₪ לכל תובע) על-פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. על-פי הנטען בכתב התביעה, הנתבע הוציא לשון הרע על התובעים במספר אמצעי פרסום ובהם כרוזים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

4 שנתלו ברחבי הישוב ("פסקוילים"), כרוזים שחולקו בתיבות הדואר של תושבי היישוב, אתר הישוב
5 באינטרנט, הודעות דוא"ל שנשלחו אל תושבי היישוב וברשת החברתית "פייסבוק" (להלן גם –
6 הפרסומים).

12 3. אין מחלוקת בין הצדדים על כך כי הרקע לפרסומים היה חילוקי דעות בין הנתבע ואחרים
13 לבין התובעים על רקע נושאים הקשורים בבניית מבנה קבע לבית ספר ממלכתי דתי ביישוב
14 והרחבתו ובעניין מיקום בנייתו. על-פי הנטען בכתבי הטענות, נראה כי עיקרי המחלוקות נובעים
15 מכך שהתובעים סבורים כי האופן שבו מבקש הנתבע להרחיב את מבנה בית הספר אינו חוקי או
16 אינו מצוי בתחום סמכותו. מנגד סבור הנתבע, כי על אף שלאחר שנים רבות ומאמצים רבים עלה
17 בידיו לקדם בניית מבנה קבע לבית הספר, במקום הפעלתו במבנים יבילים, רק התנגדותם של
18 התובעים מכשילה אפשרות זאת.

22 ביום 21.5.2013 התקיימה ישיבה בנושא מוסדות חינוך במועצה האזורית שומרון, שהישוב מצוי
23 בתחומה, שבה נכחו בין השאר, מנכ"ל המועצה, מנהל אגף החינוך במועצה, ראש אגף הנדסה
24 במועצה, מהנדס המועצה, גזבר המועצה, מזכיר הוועד המקומי שהוא גם יו"ר ועד ההורים בבית
25 הספר וכן הנתבע והתובעים (להלן – הישיבה). במהלך ישיבה זו התברר לנתבע, כך עולה
26 מהפרסומים ומהבקשה הנדונה, כי בעקבות פניות של התובעים אל גורמים במועצה, נמנעת המועצה
27 מלאשר את התכניות להעברת בית הספר אל המקום המתוכנן, הכוללות גם את פיתוחו והרחבתו,
28 כפי שתוכנן. בסופו של דבר ולאחר דין ודברים, העמידו גורמי המועצה בפני הנתבע דרישה חד
29 משמעית להמצאת חתימות של תשעת חברי הוועד המקומי, לרבות התובעים, בעניין הסכמתם
30 למיקום בית הספר על-פי התוכנית, שאם לא כן, תבוטל תכנית זו.

28 לאחר הישיבה, דווח הנתבע לתושבים על תוכנה של הישיבה. על-פי הנטען בבקשה, תכלית דיווח זה
29 הייתה להביא את דבר תוכנה של ההחלטה בישיבה לידיעת התובעים וכן להביא לכך שתושבי הישוב
30 ישפיעו על התובעים לחתום על ההסכמה הדרושה. דווח זה פורסם בכל אפיקי הפרסום שפורטו לעיל
31 ועל פי הנטען בבקשה, בחירת כל אמצעי פרסום אלו נבעה מהצורך הדחוף בהבאת הדברים לידיעת
32 התושבים.

35 בפרסומים שפרסם הנתבע כאמור, סיפר הוא על הישיבה שכאמור, נערכה במועצה האזורית, תיאר
36 את עיקרי תוכנה של הישיבה, את ההחלטה שהתקבלה ואת התנגדות הנתבעים וטעמיה, לשיטתו.
37 אגב תיאור דברים אלו ובהם נשזרו משפטים המתייחסים אל התובעים, אשר לטענתם, מהווים לשון
38 הרע ופוגעים בשמם הטוב. כך בין השאר, נקט הנתבע בפרסומים בביטויים הבאים, שחלקם הובאו
39 בהבלטה ובהדגשה: "מחריבין ומחרסיין ממך יצאו"; "אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק
40 ואפר יצע לרבים"; גורמים הנוקטים "בפעילות התקפית אנטי יישובית"; גורמים הנוקטים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

4 "באימים ובהפחדות"; כי הם "יהלכו אימים"; סגנונם הוא "סגנון 'תמות נפשי עם פלישתים' או
5 'מתאבדים שיעים'; "ממש 'עדאלה' ו'שלום עכשיו'"; "אנשים מסוימים יחבלו בכל פרויקט
6 פיתוח השומרון".

5

12 4. לאחר שבית המשפט נעתר לשתי בקשות ארכה להגשת כתב הגנה (ביום 8.10.2013 וביום
13 5.11.2013), הגישה באת-כוחו של הוועד המקומי בקשה להכרה בחסינות הנתבע, אשר כאמור, מכהן
14 בתפקיד יו"ר הוועד המקומי, אשר אליה צורפה כאמור, עמדת היועץ המשפטי של הוועד המקומי
15 של הישוב, עו"ד דורון פרידמן (אשר הודפסה על נייר מכתבים של משרדו), שכותרתה כאמור,
16 "הכרת יועץ משפטי רשות מקומית בחסינות עובד ציבור" בצירוף תצהיר קצר של היועץ המשפטי
17 של הוועד המקומי. על-פי הנטען בבקשה, בהיות הנתבע עובד ציבור שפעל בקשר לתפקידו השלטוני
18 ובמסגרתו, הרי שיש להכיר בחסינותו בהתאם להוראת סעיף 7ג(א) בפקודת הנזיקין (נוסח חדש).

13

17 ביום 8.1.2014 הגישו התובעים את תגובתם לבקשה והוועד המקומי השיב לתגובתם ביום
18 14.1.2014. ביום 19.1.2014 הגישו התובעים בקשה לאפשר להם להשיב לתשובת הוועד המקומי.
19 בקשה זו הועברה לעיוני ביום 9.3.2014, עת הועברה התביעה להמשך שמיעתה לפניי ובהחלטה
20 מאותו יום נדחתה בקשה זו.

18

ב. עיקרי טענות הצדדים

19

(1) עיקרי טענות הוועד המקומי - המבקש בבקשה להכרה בחיסיון

20

27 5. טענות הוועד המקומי פורטו בנייר העמדה של היועץ המשפטי של הוועד המקומי. כאמור
28 שם, טענותיו נסמכות על בחינת כתב התביעה ונספחיו, על שיחה עם הנתבע ושמיעת גרסתו וכן על
29 חקיקה, פסיקה (הגם שלא הפנה לאף לא פסק-דין אחד) ומאמר בסוגיה הנדונה (תמר קלהורה
30 ומיכל ברדנשטיין, חוק לתיקון פקודת הנזיקין (מס' 10) – חסינות עובד הציבור, הפרקליט נא,
31 תשע"א, עמ' 294 (להלן – קלהורה וברדנשטיין)).

28

35 על-פי הנטען בנייר העמדה, הנתבע הוא עובד ציבור וכי הפרסום מתייחס לאשר אירע בישיבה
36 במשרדי המועצה בעניין הרחבת בית הספר ושינוי מיקומו. כנטען, לפרסומים שפרסם הנתבע הייתה
37 מטרה כפולה. האחת, דווח לתושבים על ההתפתחויות בנושא בית הספר, שזהו נושא שלתושבים
38 רבים יש עניין בו. השנייה, לגרום לתושבים להשפיע על התובעים להסכים לחתום על הפנייה אל
39 המועצה האזורית בעניין מיקום בית הספר. כנטען שם, כי כל אמצעי הפרסום שנקטו הם אמצעים
40 מקובלים בישוב, אשר גם חברי האופוזיציה שעמם נמנים התובעים נקטו בהם בעבר. היועץ המשפטי
41 של הוועד המקומי הוסיף, כי התרשם שהיה צורך דחוף ואמיתי לדווח לתושבים על תוצאות

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

5 הישיבה, כמצופה מיו"ר הוועד. עוד הוסיף, כי לא מצא כי יש בהתבטאויות הנתבע משום לשון הרע
6 או כי נעשה שימוש בהתבטאויות החורגות ממתחם הסביר. כנטען, מדובר בהתבטאויות המשקפות
7 ניהול "שיחה קולחת ואמיתית עם הציבור". כך גם אין באותן התבטאויות משום כוונה לגרום נזק
8 והן אף לא נעשו מתוך שוויון נפש לאפשרות של גרימת נזק שכזה.

6
9 לאור כל אלו נטען, כי מעשי הנתבע נעשו בתחום תפקידו השלטוני ובמסגרתו, וכי בהיעדר כל
10 אינדיקציה לכך שנעשו כדי לגרום נזק או כי נעשו אגב אדישות לגרימת נזק, הרי שיש להכיר
11 בחסינותו של הנתבע, אשר כנטען, פעל במסגרת תפקידו הציבורי.

10
15 6. בתגובת התובעים לבקשה נטען בין השאר, כי הבקשה להכרה בחסינות הנתבע לא הוגשה
16 במועד הקבוע לכך בתקנות וכי הוגשה לאחר שהתבקשה ארכה להגשת כתב הגנה. בעניין זה נטען
17 בתשובת הוועד המקומי, כי בבקשת הארכה השנייה נאמר במפורש כי הארכה להגשת כתב הגנה
18 דרושה בין השאר, גם לשם בחינת שאלת חסינות עובד הציבור של הנתבע והגשת בקשה להכרה
19 בחסינותו.

16
17 **(2) עיקרי טענות התובעים - המשיבים בבקשה להכרה בחיסיון**

18
25 7. התובעים מתנגדים לכך שתוכר חסינות הנתבע מפני התביעה בשל היותו עובד ציבור. לטענת
26 התובעים, בפרסומים חרג הנתבע מתיאור הדברים שאירעו בישיבה וכי מדובר בפרסומים שאינם
27 אלא דברי בלע והשמצות חמורות ופליליות. לטענתם, הפרסומים מהווים לשון הרע על התובעים,
28 אשר הוצגו בפרסומים כמי שעוסקים בפעילות אנטי-יישובית, החפצים ברעת הישוב, העוברים
29 עבירות פליליות מסוג איומים. כך לטענתם, הם גם הוצגו בפרסומים כ"עוכרי ישראל" המתנהלים
30 כמו "מתאבדים שיעים". לטענת התובעים, לפרסומים הייתה מטרה אחת, שהיא הצגתם בעיני
31 התושבים באור שלילי, תוך השפלתם וביזויים וגרימת נזק תדמיתי להם בעיני תושבי היישוב.

26
29 התובעים הוסיפו וטענו, כפי שנטען גם בכתב התביעה, כי תוכן הפרסומים אינו אמת. שכן לטענתם,
30 הם כלל לא פנו אל המועצה האזורית בטענה שהנתבע פעל שלא כדין בעניין מיקום הקמת בית
31 הספר. זאת הגם שלטענתם, הנתבע אמנם פעל שלא כדין בכל הקשור בכך.

30
35 8. בתגובתם התייחסו התובעים בהרחבה במיוחד אל הפרסום ברשת החברתית "פייסבוק".
36 לטענתם, בחירת הנתבע לפרסם גם באמצעי פרסום זה לא הייתה מקרית. לטענתם, תכליתה הייתה
37 לעורר גל של תגובות מצד התושבים נגד התובעים, מתוך צפייה שפרסומי הנתבע יעוררו תסיסה
38 ותגובות סוערות כלפיהם, כפי שאירע בפועל (בעניין זה הפנו אל חילופי התגובות שפורסמו
39 ב"פייסבוק" ואשר צורפו אל כתב התביעה).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

2
7 התובעים טענו, כי החסינות המוענקת לעובד הציבור מפני תביעות נועדה להגן על עובדי הציבור
8 ולאפשר להם לפעול בחופשיות במסגרת תפקידיהם בפועלם לטובת הציבור. לטענתם, במקרה הנדון
9 אין מקום לאפשר לנתבע ליהנות מחסינות עובד הציבור, שכן כוונת המחוקק לא הייתה להגן על מי
10 שמנצל את מעמדו והשפעתו בתור עובד הציבור, כדי לבצע עוולות וגרימת נזק לאחרים. לטענתם,
11 הנתבע פעל ממניעים זרים ופסולים בכוונה להרע לתובעים.

8
16 9. עוד טענו התובעים, כי בבקשה להכיר בחסינות עובד הציבור, יש לדון על פי כללי המשפט
17 האזרחי שלפיהם, הנטל להוכיח את קיומם של תנאי החסינות מוטל על המבקש (בעניין זה הפנו
18 לעניין ת"א (מחוזי מרכז) 13773-04-12 מאיר (מירו) ממן נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ
19 (10.12.2012), כבוד הנשיאה ה' גרסטל). עוד טענו התובעים, כי הבקשה הנדונה לא הוגשה בדרך
20 הנכונה, וכי נראה כי היועץ המשפטי של הוועד המקומי טעה בפרוצדורה שבה נקט, בכך שפעל בדרך
21 שנקבעה לעניין חסינות עובד מדינה, להבדיל מהפרוצדורה הקבועה בעניין בקשה להכרה בחסינות
22 עובד רשות ציבורית. בעוד שלגבי עובד המדינה, מגישה המדינה הודעה על הכרה בחסינותו, באשר
23 לעובד הציבור יש להגיש בקשה מנומקת והנטל להוכיח את קיום תנאי החסינות מוטל על המבקש.

17
21 בהקשר זה טענו התובעים, כי יש לדחות את הבקשה להכיר בחסינות הנתבע, גם מן הטעם שלא
22 הוגשה במועד. בעניין זה נקבע בתקנה 9 בתקנות הנזיקין (אחריות עובד ציבור), תשס"ו-2006 (להלן
23 – **תקנות הנזיקין**), כי יש להגיש בקשה להכרה בחסינות תוך שלושים יום ממועד קבלת התביעה,
24 בעוד שהבקשה הוגשה בחלוף למעלה מחודשיים, ולאחר שהתבקשו ארכות להגשת כתב ההגנה.

22
26 כפי שעוד יפורט להלן, טענת התובעים בעניין הפרוצדורה השגויה שבה נקט הוועד המקומי אכן
27 נכונה. לעומת זאת, את טענתם האחרונה יש לדחות כבר עתה. שכן, כפי שנטען בתשובת הוועד
28 המקומי לתגובת התובעים, הוגשו שתי בקשות ארכה להגשת כתב ההגנה, בעוד שאחד מנימוקי
29 הבקשה השנייה היה הצורך בבחינת האפשרות שהבקשה הנדונה תוגש.

27
28 **ג. דיון והכרעה**

29
30 **(1) השאלות הטעונות בירור והכרעה**

31
34 10. חסינות עובד הציבור, נקבעה בסעיף 7א(א) בפקודת הנזיקין (במסגרת תיקון מס' 10 של
35 הפקודה) והיא מקימה מחסום דיוני מפני תביעת עובד הציבור בנזיקין, ובלבד שהתקיימו התנאים
36 הקבועים בחוק המקימים את החסינות. לעניין זה ועל-פי ההגדרה הקבועה בסעיף 7, "עובד הציבור"

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

3 הוא עובד המדינה או עובד רשות ציבורית. זהו אפוא, ההסדר בעניין חסינות עובד הציבור, כפי
4 שנקבע בהוראת סעיף 7א(א) בפקודת הנזיקין:

4
8 "לא תוגש תובענה נגד עובד ציבור על מעשה שנשה תוך כדי מילוי תפקידו השלטוני
9 כעובד ציבור, המקים אחריות בנזיקין; הוראה זו לא תחול על מעשה כאמור
10 שנעשה ביוזעין מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו במעשה
11 כאמור".

9
13 על-פי הוראה זו, המסדירה את החסינות עובד הציבור מפני תביעת נזיקין, בין עובד המדינה ובין
14 עובד רשות ציבורית, ישנם שני תנאים לתחולת החסינות: התנאי האחד הוא, היות העובד הנתבע
15 עובד ציבור שפעל תוך כדי מילוי תפקידו השלטוני. התנאי השני, המתייחס אל היסוד הנפשי הוא, כי
16 התביעה לא הוגשה בשל מעשה שנעשה מתוך כוונה לגרום נזק או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו.

14
25 11. התנאים להענקת חסינות עובד הציבור זהים הם, בין אם עובד הציבור הוא עובד מדינה ובין
26 אם הוא עובד רשות ציבורית, אולם ההליך לקביעת החסינות משתנה לפי סוגו של העובד. בעניין
27 עובד המדינה נקבע בסעיף 7ב בפקודה, כי עם הגשת הודעת המדינה בדבר קיומה של חסינות עובד
28 המדינה, תוכר חסינות העובד ועל בית המשפט לדחות את התביעה נגדו. עוד נקבע, כי את ההודעה
29 מגיש היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיכו לכך ואם עובד המדינה הוא עובד הכנסת, מגיש
30 היועץ המשפטי לכנסת את ההודעה (תקנות 4 ו-5 בתקנות הנזיקין). רק אם התובע יבקש שלא
31 להכיר בהודעת המדינה בדבר חסינות עובד המדינה, כי אז יידרש בית המשפט לבחון את הודעת
32 המדינה המכירה בחסינות העובד. במקרה זה, יבחן בית המשפט את הודעת ההכרה בחסינות על-פי
33 כללי המשפט המינהלי, מבלי לבדוק אם התקיימו התנאים המקימים את החסינות (בר"ע (מחוזי
34 תל-אביב) 1934/07 מדינת ישראל נ' ספוז'ניקוב בע"מ (2007), כבוד השופטת דליה גנות. כן ראו:
35 קלהורה וברדנשטיין, עמ' 325-327 והפסיקה המובאת שם).

26
29 12. בשונה מעובד המדינה, שיקול הדעת לקביעת חסינות עובד הרשות הציבורית נתון לבית
30 המשפט. לגבי עובד הרשות הציבורית לא מוגשת הודעה על הכרה בחסינותו, אלא כדי שחסינותו
31 תוכר, עליו להגיש בקשה להכרה בחסינותו. עניין זה הוסדר בסעיף 7ג בפקודה, הקובע כך:

30
34 "(א) הוגשה תובענה נגד עובד רשות ציבורית על מעשה שנעשה בעת מילוי
35 תפקידו עובד הרשות הציבורית, רשאים הרשות הציבורית או העובד לבקש, בתוך
36 התקופה שתיקבע בתקנות, כי בית המשפט יקבע שמתקיימים תנאי החסינות לפי
37 סעיף 7א לגבי מעשה העובד, אם נעשה המעשה, הוגשה בקשה כאמור, תצורף

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

3 הרשות הציבורית להליך, אם לא צורפה אליו כנתבעת, ובית המשפט יקבע האם
4 התקיימו תנאי החסינות לפי סעיף 7א.
7 (ב) קבע בית המשפט כי התקיימו תנאי החסינות לפי סעיף 7א, תידחה
8 התובענה נגד עובד הרשות הציבורית, ויחולו הוראות סעיף 7ב(ב) בשינויים
9 המחויבים, קבע בית המשפט שעובד הציבור עשה את המעשה שלא תוך כדי מילוי
10 תפקידו- תידחה התובענה נגד הרשות הציבורית.
9 (ג) בית המשפט יחליט בבקשת הרשות הציבורית או העובד כאמור בסעיף
10 קטן (א) לאלתר".
10
14 על כך מוסיפה תקנה 8 בתקנות הנזיקין, כי בקשה כאמור בסעיף 7א(א) "תוגש לבית המשפט לאחר
15 קבלת אישורו של היועץ המשפטי של הרשות הציבורית; אישור היועץ המשפטי יצורף לבקשה".
16 נמצא אפוא, כי בהיות הנתבע עובד רשות ציבורית ולא עובד המדינה, לא היה מקום לכך שהוגשה
17 "הודעת הכרה בחסינות", כפי שנעשה במקרה הנדון.
15
22 כפי שהוסבר במאמרו של קלהורה וברדנשטיין (בעמ' 329), "הטעם העיקרי להבדל בהליך בין עובד
23 המדינה לעובד הרשות הציבורית הוא, שביחס לעובדי מדינה קיים גורם מרכזי חיצוני ואובייקטיבי
24 – היועץ המשפטי לממשלה, אשר להנחיותיו המקצועיות כפופות רשויות המדינה, ואילו בנוגע
25 לעובדי הרשויות הציבוריות כאמור, אין גורם כזה וגם אין גורם שלטון מרכזי אחר שלו כפופות
26 רשויות אלו. מנגד, אין זה רצוי להותיר את ההחלטה בידי היועץ המשפטי של הרשות, שאינו גורם
27 חיצוני ובלתי תלוי, אלא חלק ממנה. לפיכך סבר המחוקק כי הדרך הנכונה היא להסמיך את בית
28 המשפט להחליט בשאלת חסינותו של עובד רשות ציבורית".
23
34 13. השוני בין ההסדר שנקבע בחוק ובתקנות לעניין חסינותו של עובד המדינה לבין ההסדר
35 שנקבע לעניין עובד רשות ציבורית, הוביל לדעות שונות בפסיקה באשר לאופן הבדיקה שנדרש בית
36 המשפט לערוך כדי להכריע בשאלת חסינותו של עובד הרשות הציבורית. היו שסברו, כי חרף השוני
37 בין שני ההסדרים, בשני המקרים על בית המשפט לבחון את הדברים על-פי מבחני המשפט המנהלי
38 (גישה זו מצאתי בעיקר בפסיקת בתי משפט השלום. ראו למשל: ת"א (שלום אשדוד) 1209-09-11
39 יחיאל לסרי נ' מנחם גלילי (25.4.2012), כבוד השופט עידו כפכפי; (ת"א (שלום עכו) 24606-07-13
40 כנרת הדר נ' ישראל בן-עזרא (27.1.2014), כבוד השופט איברהים בולוס). מנגד, יש הסבורים כי
41 במקום שבו מדובר בעובד רשות ציבורית, על בית המשפט לבדוק את עובדות המקרה ולהכריע, אם
42 אמנם התקיימו התנאים המקימים חסינות. זאת כאמור, בשונה מבדיקת הודעת ההכרה בחסינותו
43 של עובד המדינה, שלגביה נבחנת ההודעה במבחני המשפט המנהלי, מבלי לבחון את העובדות
44 העומדות בבסיס הודעת ההכרה ובכל מקרה, בחינה זו נעשית רק אם הוגשה התנגדות להודעה.
35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

10 הגם שלמיטב ידיעתי סוגיה זו טרם הוכרעה בפסיקת בית המשפט העליון, נראה כי מגמת הפסיקה
11 בשנים האחרונות ובמיוחד בבתי המשפט המחוזיים, היא שבמקום שהתביעה הוגשה נגד עובד
12 הרשות הציבורית, על בית המשפט לבדוק את הדברים לגופם. כך נפסק בין השאר, בע"א (מחוזי
13 באר-שבע) 8712-11-10 עו"ד יוסף פנחס כהן נ' עיריית שדרות (2011) (כבוד סגנית הנשיא שרה דברת,
14 בפסקאות 11-13) ובת"א (מחוזי מרכז) 13773-04-12 מאיר (מירו) ממנ נ' חברת החדשות הישראלית
15 בע"מ (2012) (כבוד הנשיאה הילה גרסטל, בפסקאות 12-17). מסקנה זו, כפי שהובהר בהרחבה
16 באותם פסקי-דין, מבוססת על לשון החוק ובעיקר על השוני בין ההסדר שנקבע בחוק ובתקנות
17 לעניין עובד המדינה לבין זה שנקבע לעניין עובד הרשות הציבורית ועל דברי ההסבר המובאים
18 בהצעת החוק באשר לשוני זה (ראו על כך בהרחבה בשני פסקי הדין הנזכרים).

11
12 14. שאלה נוספת אשר טרם הוכרעה בפסיקת בית המשפט העליון, אך דומה כי כבר הותוותה
13 מדיניות יחסית אחידה לגביה, עניינה בשאלה על מי מוטל נטל ההוכחה להוכיח את התנאים
14 המקימים חסינות לעובד הציבור. אף נושא זה נדון בעניין ממנ, תוך התייחסות למגמת הפסיקה,
15 לשוני בין הוראות החוק שעניין עובד מדינה לעומת אלו המסדירות את חסינות עובד הרשות
16 הציבורית ולניתוח עמדתן של ברדנשטיין וקלהורה במאמרו הנזכר (שלכאורה, סבורות אחרת). כפי
17 שנקבע בעניין זה, במקום שבו מדובר בעובד המדינה, שהחלטה על החסינות המוענקת לו נתונה
18 למדינה, הנטל להוכחת החרג המצדיק את שלילת החסינות מוטל על התובע, המודיע על התנגדותו
19 להכרת המדינה בחסינות. לעומת זאת, במקום שבו בית המשפט הוא המוסמך להחליט בדבר קיומה
20 של חסינות, כפי שנקבע לעניין עובד הרשות הציבורית, הרי שנטל ההוכחה מוטל כמו בכל הליך
21 אזרחי, על המבקש, שהוא עובד הרשות הציבורית או הרשות שבה הוא עובד (גם בעניין זה ראו
22 בהרחבה בעניין ממנ, בפסקאות 2ח-י).

23
24 15. הנושא האחרון שראוי להידרש לו עניינו בשאלה כיצד על בית המשפט לדון בעת שהוא נדרש
25 לבחון את שאלת החסינות. האם על בית המשפט לקיים דיון בנוכחות בעלי הדין ולאחר חקירה על
26 תצהירים, או שמא ניתן להכריע בסוגיית החסינות על סמך כתבי טענות הצדדים בעניין זה. תקנה 10
27 בתקנות הנזיקין קובעת שעל בקשות בעניין חסינות עובד הציבור, בין עובד המדינה ובין עובד
28 הרשות הציבורית, יחולו הוראות סימן א' בפרק כ' של תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.
29 התקנה הרלוונטית היא תקנה 241(ד) הקובעת כי הכרעה בבקשה יכולה להיות על יסוד הבקשה
30 והתגובות שהוגשו או לאחר חקירת המצהירים, אך אין הכרח בקיום דיון ובחקירת מצהירים. תקנה
31 11 מתייחסת באופן מפורש לדיון שבמהלכו יחקרו המצהירים, אך גם נקבע בתקנה זו (תקנה 11(א)),
32 כי ההוראה בעניין חקירת המצהירים היא "אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת". על יסוד הוראות
33 אלו, הביעו קלהורה וברדנשטיין את עמדתן, שככלל, על בית המשפט להחליט בבקשות שעניינן
34 חסינות עובד הציבור על יסוד הבקשות, התגובות והתצהירים מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים
35 (שם, עמ' 332). כך בין השאר לאור עמדת המחוקק כי יש להכריע בעניין הנדון במהירות (ראו

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

3 המועדים הקבועים בתקנה 11 ובמיוחד ראו הוראות סעיפים 7ב(ד) ו-7ג(ג) בפקודה, הקובעות כי בית
4 המשפט יחליט בבקשות בעניין חסינות "לא לתר".

4
11 עניין זה נדון לאחרונה בבית המשפט העליון, אשר קבע כי במקום שבו מבוקש לקיים דיון ולחקור
12 את המצהירים, יש לאפשר זאת בין השאר, גם לאור הוראת סעיף 17(א) בפקודת הראיות (נוסח
13 חדש), התשל"א-1971, הקובעת כי במקום שמוגש תצהיר, בכוחו של בית המשפט "לצוות כי
14 המצהיר ייחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל-דין לצוות על כך" (ע"א
15 1927/10 בידור נאה מפעלי בתי קולנוע בע"מ נ' חן רשף (2011), כבוד השופט נ' הנדל, בפסקה 5).
16 בענייננו, לא התבקשה בקשה לחקור את המצהירים ואף לא הוגשה בקשה לקיום דיון ולפיכך נראה
17 כי אין מניעה להחליט על סמך כתבי הטענות בלבד.

12
18 16. סיכום הדברים מוביל לכך שבמקום שבו מוגשת בקשה להכיר בחסינות עובד הרשות
19 הציבורית, יש לבחון את השאלות הבאות: השאלה הראשונה, עניינה בהיבט העובדתי ובמסגרתה יש
20 לבחון האם הנתבע הוא עובד ציבור, והאם אכן עשה את המיוחס לו תוך כדי מילוי תפקידו
21 השלטוני. השאלה השנייה, עניינה היסוד הנפשי והיא מחייבת בחינה, אם המעשה נעשה בתום לב
22 ללא כוונת זדון ושלא מתוך כוונה לגרום נזק, ואף לא מתוך אדישות או חוסר אכפתיות לתוצאות
23 המעשה.

19
23 בחינת שאלות אלו במקום שבו מבוקשת בהכרה בחסינות של עובד רשות ציבורית, נעשית תוך
24 בחינה עובדתית של הדברים ובדיקה, אם אמנם התקיימו התנאים להכרה בחסינות. זאת כאמור,
25 בשונה ממקום שבו הוגשה הודעת הכרה בחסינות עובד המדינה, שאז בחינת הודעת ההכרה נעשית
26 על-פי מבחנים של המשפט המנהלי ורק אם התובע הגיש התנגדות להכרה.

24
28 בנוסף לכך, בחינת הבקשה להכיר בחסינות עובד רשות ציבורית נעשית בעוד שהנטל להוכיח כי ישנה
29 הצדקה להכיר בחסינותו מוטל על המבקש, הוא עובד הרשות הציבורית או הרשות שבה הוא עובד,
30 אשר הגישה את הבקשה. גם זאת בשונה מהליך ההכרה בחסינות עובד המדינה, שבו הנטל מוטל על
31 התובע המבקש להתנגד בהודעת ההכרה שהוגשה.

29
32 בכל מקרה, גם לעניין עובד המדינה וגם לעניין עובד הרשות הציבורית, אם לא התבקש קיומו של
33 דיון בנוכחות הצדדים לשם חקירת המצהירים, כי אז בחינת הדברים נעשית על סמך כתבי הטענות,
34 הבקשה, תגובת התובעים ותשובת המבקש לתגובה.

33
34 על יסוד כללים אלו, נפנה לבחינת הבקשה הנדונה.
35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

2 **בחינת התנאים המצדיקים הכרה בחסינות עובד הציבור, שהוא עובד רשות ציבורית** (2)

עובד ציבור – עובד רשות ציבורית

9 17. חסינות עובד הציבור, ובענייננו, עובד הרשות הציבורית, מוענקת רק לעובד ציבור הממלא
10 תפקיד שלטוני. מונחים אלו הוגדרו בסעיף 7 בפקודת הנזיקין וכפי שנקבע בפסיקה שנדרשה
11 להגדרות אלו, הכוונה היא לעובד הציבור הממלא תפקיד שלטוני, אשר אין לו מקבילה במגזר
12 הפרטי (ראו: קלהורה וברדנשטיין, עמ' 306-309. כן ראו הדיון בעניין ממון, בפסקאות 2"ג-י"ד).

16 בענייננו, איננו נדרשים להתעכב על הגדרות אלו, בהיעדר מחלוקת על כך שהנתבע הוא עובד ציבור,
17 בהיותו עובד של רשות ציבורית. לשלמות הדברים נוסיף, כי הגדרת "רשות ציבורית" בסעיף 7
18 בפקודה כוללת "רשות מקומית", אשר על-פי הגדרתה בסעיף 3 בחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, היא
19 כוללת "עירייה, מועצה מקומית, ועד מקומי או איגוד ערים". מכאן אפוא, שהנתבע בהיותו יו"ר ועד
20 מקומי, הוא כאמור, עובד רשות ציבורית, אשר ממלא תפקיד שלטוני וזאת בהיעדר מקבילה
21 לתפקיד זה במגזר הפרטי (ראו גם: שם, עמ' 309).

פעולה תוך כדי מילוי התפקיד השלטוני

27 18. עיון בכל הפרסומים, הזהים או דומים בעיקרם, העומדים בבסיס התביעה, מעלה כי הם
28 כוללים דיווח על הישיבה שהתקיימה במועצה האזורית שומרון ביום 21.5.2013. הפרסומים מופנים
29 אל התושבים ונפתחים בכך שהנתבע מודיע כי הוא מבקש לדווח "על ישיבה דרמטית" שבה נכת.
30 מפורטים הנוכחים בישיבה, נושאי הישיבה והמאמצים שנעשו בעניין מבני הקבע של בתי הספר וגני
31 הילדים. לאחר אלו, מביע הנתבע את תדהמתו מכך שגורמי אופוזיציה ששמותיהם מפורטים – הם
32 התובעים – מכשילים את אפשרות קידום התכנית להקמת מוסדות החינוך כמתוכנן. בשל כך,
33 מובאים דברי ביקורת מצד הנתבע על פעילותם של התובעים. אגב דברים אלו הובאו אותן
34 התבטאויות שצוטטו לעיל.

34 הפרסומים פורסמו כאמור לעיל, במספר אמצעי פרסום ובהם כרוזים שנתלו ברחבי הישוב
35 ("פשקווילים"), כרוזים שחולקו בתיבות הדואר של תושבי הישוב, אתר הישוב באינטרנט, הודעות
36 דוא"ל ששלחו אל תושבי הישוב וברשת החברתית "פייסבוק" (להלן גם – הפרסומים). בעקבות
37 הפרסום ב"פייסבוק", נשלחו תגובות מצד תושבים אל הנתבע, אשר השיב להם והביע את עמדתו על
38 התנהלות התובעים. מקצת מהביטויים שעל-פי הנטען מהווים לשון הרע, הובאו באותן תגובות
39 שכתב הנתבע במענה לתגובות ששלחו אליו תושבי הישוב.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

19. ככל שהדברים אמורים בנושא הפרסום, דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת על כך שמדובר בנושא הקשור במילוי תפקידו של הנתבע, בתור יו"ר הוועד המקומי, שתפקידו הוא בין השאר, לקדם תכניות בעניין בניית מוסדות חינוך בישוב.

בחנית הפסיקה בשאלה אם יש להכיר בחסינותו של עובד ציבור שהתבטא באופן שעל-פי הנתען מהווה לשון הרע מעלה שככלל, כל אימת שדובר בפרסום הקשור במילוי תפקידו של עובד הציבור, הוכרה חסינות עובד הציבור מפני הגשת התביעה. כך גם לגבי עובד המדינה וגם לגבי עובד רשות ציבורית. לעניין זה הוכרו אמצעי פרסום רבים ככאלו שבאמצעותם יכול עובד הציבור להתבטא בקשר לתפקידו הציבורי, מבלי שניתן יהיה להגיש נגדו תביעה אישית בגין לשון הרע.

כך למשל, בכל המקרים הבאים הוכרה חסינות עובד הציבור שהוגשה נגדו תביעה המבוססת על עילת לשון הרע בגין פרסומים שפרסם: ראש מועצה מקומית שנתבע בעקבות דברים שאמר בישיבת מועצה מקומית, אשר תועדו בפרוטוקול שפורסם באתר האינטרנט של המועצה המקומית (ת"א (שלום צפת) 45304-01-12 הרצל בוקר נ' דוד אזולאי (14.3.2013), כבוד השופט אורי גולדקורן); דברים שאמר ראש עיר בישיבות מועצת העיר (ת"א (שלום חיפה) 23970-07-11 יונה יהב נ' יעקב בורובסקי (9.3.2012), כבוד השופט רמזי חדד); התבטאויות של יועץ משפטי של עירייה במכתבים, ובחוות דעה משפטיות ובישיבות רבות משתתפים (ת"א 12111-01-09 צבי צמח נ' עיריית רמת השרון (10.11.2013), כבוד השופטת אירית מני-גור); דברים שאמר יו"ר ועדת חקירה (כבוד השופט (בדימוס) ו' זיילר ז"ל, שעמד בראש הוועדה לבחינת התנהלות מערכת אכיפת החוק בפרשת האחים פריניאן והשוטר צחי בן-אור ז"ל) במסיבת עיתונאים ובשני ראיונות עיתונאיים (רע"א (מחוזי מרכז) 11943-11-09 מדינת ישראל נ' יורם לוי (4.1.2010), כבוד השופט אברהם יעקב); דברים שהובאו מפי ראש עיר במכתב שכתבה בשמו יועצת משפטית של העירייה, בתגובה לטענה כי פעל באופן לא כשר בעניין קידום תכנית שיפוץ מרכז מסחרי (ת"א (שלום אשדוד) 1209-09-11 יחיאל לסרי נ' מנחם גלילי (25.4.2012), כבוד השופט עידו כפכפל); דברים שאמר יו"ר הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל, שפורסמו בעתון, בעניין הגורמים שלטענתו, אחראיים להפסקות חשמל (ת"א (שלום ירושלים) 9017/06 מנחם אוחנה נ' דוד אסוס, יו"ר הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל (25.11.2008), כבוד השופטת שירלי רנר); דברים שאמרו ראשי מחלקה בעירייה במסגרת דיון בוועדת מכרזים שדנה בהצעות התובעת (יוער, כי הדיון בהסרת החסינות התייתר, אך נקבע כי אילו לא התייתר, הייתה מוכרת חסינות) (ת"א (שלו אשדוד) 49456-08-10 רונן טבקול נ' ארקדי ברובר (22.4.2012), כבוד השופטת סבין כהן); מכתב ששלח יו"ר ארגון הדיג החופי בישראל בתפוצה רחבה ומוען אל כל עובדי אגף הדיג וחקלאות המים במשרד החקלאות, אל היועץ המשפטי ואל הקב"ט הארצי (ת"א (שלום קריות) 31608-05-11 פואד נסאר נ' יוסף ישי (3.7.2013), כבוד השופטת פנינה לוקיץ); הודעת דוא"ל שנשלחה מדובר העירייה בעניין טענה שלפיה העירייה לכאורה מתעלמת מעבירות בניה שנעברות במוסדות של ש"ס ושל מפעלים של בעלי הון. יוער, כי באותו מקרה טען

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

12 התובע כי שמו שורבב בכך שצוין במקום שמו של אחר (ת"א (שלום עכו) 38158-06-11 פדידה נ' ישי
13 שרון דהאן (7.8.2013) כבוד השופט ג'מיל נאסר); פרסום בעתון מקומי על תלונה שהגישה יועצת
14 משפטית של עירייה בשם עירייה נגד קבלן שעבד עם העירייה (ת"א (שלום עכו) 24606-07-13 כנרת
15 הדר נ' ישראל בן-עזרא (27.1.2014), כבוד השופט איברהים בולוס); דברים שאמר מנהל מחלקת
16 שיפור פני העיר על התובע בפני אחרים במהלך פגישה בעניין איסוף אשפה ופינויה (ת"א (שלום פתח-
17 תקווה) 3894-04-11 רמי ארזי נ' דורון נחום (30.10.2012) כבוד השופט נחום שטרנליכט). לעומת
18 זאת, ראוי להעיר, כי דברים שאמר מנהל רשות התעופה האזרחית במהלך הרצאה שהרצה בפני
19 טייסים ועובדי טיס בכנס תעופה שנתי בעניין פעולות של חוקר תאונות אוויריות, לא הוכר כדבר
20 הקשור בפעילותו השלטונית של מנהל רשות התעופה. זאת הגם שלא הייתה מחלוקת על היותו עובד
21 ציבור (ת"א (שלום תל-אביב) 46955-01-11 אברהם קמחי נ' גיורא רום (17.7.2011), כבוד השופטת
22 חנה ינון).

13

17 20. נמצא אפוא, כי כל אימת שהפרסום עוסק בתפקידו השלטוני של עובד הציבור, יש מקום
18 להכרה בחסינות. בחינת כל המקרים הנזכרים אף מעלה, כי המבחנים לקביעה אם מדובר בפרסום
19 שהוא חלק מהתפקיד השלטוני הם רחבים. גם באשר לאמצעי הפרסום וגם באשר לתוכן הפרסום,
20 ובלבד שנושא הפרסום קשור בתפקיד השלטוני של עובד הציבור.

18

26 בענייננו כאמור, דובר בפרסום שתכליתו בעיקרה, וכפי שאף עולה מכל הפרסומים הזוהים בעיקרם,
27 לדווח לציבור התושבים על ההתפתחויות שחלו בקידום תכנית הבניה של מוסדות החינוך
28 והרחבתם. הנתבע ראה לנכון לדווח אל כך שנראה היה שלנוכח התנגדות התובעים, חברי
29 האופוזיציה, לא ניתן יהיה לקדם תכניות אלו מבלי שתתקבל גם חתימתם והסכמתם. בנסיבות אלו
30 וכפי שעולה מהפרסומים עצמם, ראה הנתבע לנכון גם לעדכן את התושבים וגם לנסות להביא לכך
31 שישפיעו על התובעים לשנות מעמדתם ומהתנגדותם. בנסיבות אלו ובהנחה שאלו הם פני הדברים,
32 כפי שהם משתקפים מהפרסומים עצמם – והגם שלעת הזו טרם נעשה מבחן עובדתי של נכונות
33 טענות מי מבין הצדדים – הרי שמדובר בפעולה של עובד הציבור תוך כדי תפקידו השלטוני.

27

35 21. באשר לאמצעי הפרסום, הרי שכל אמצעי הפרסום ששימשו לפרסומים הנדונים של הנתבע,
36 הם אמצעים שתכליתם הייתה להביא את הדברים לידיעת התושבים תוך זמן קצר. בעניין זה כבר
37 נקבע, כי גם אתר אינטרנט או פרסום באמצעות "פייסבוק", הם אמצעים מוכרים ליצירת קשר בין
38 רשות מקומית ונבחריה לבין תושבי הרשות. לעניין זה נדרש בין השאר, כבוד השופט ס' ג'ובראן,
39 במסגרת תפקיד יו"ר ועדת הבחירות, בהחלטתו בעניין תר"מ 58/28 רשימת מהפך בראשות נורית
40 אבנר נ' מר יצחק רוכברגר, ראש עיריית רמת השרון (7.8.2013). הגם שבאותו עניין הובאו הדברים
41 בהקשר של תעמולת בחירות אסורה, היה בהם כדי להצביע על התפקיד שממלאים אתרי אינטרנט
42 ועל התקשורת באמצעות "פייסבוק". כך נאמר לעניין זה (בפסקאות 18-19):

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

2

4 "לגישתי, דף אינטרנט עירוני או דף פייסבוק עירוני הם משאב ציבורי אשר

5 במסגרתו אסור לקיים כלל תעמולת בחירות ...

10 מסקנה זו מתיישבת עם התכלית של השימוש הנוכחי שעושות רשויות מקומיות

11 ברשת האינטרנט. דף אינטרנט ודף פייסבוק עירוניים משמשים ליצירת קשר בין

12 הרשות המקומית לתושבי העיר. כפי שטענו בפניי מספר רב של ראשי רשויות

13 מקומיות דף האינטרנט והפייסבוק משמשים להעברת מידע חשוב לתושבי העיר,

14 לקשר בלתי אמצעי בין נבחרי הציבור והתושבים, ולפרסום פעילויות הנעשים

15 לטובת כלל התושבים".

11

12 **היסוד הנפשי של עובד הציבור – היעדר כוונה לגרום נזק או אדישות לאפשרות גרימתו**

13

17 22. תנאי הכרחי נוסף להכרה בחסינות עובד הציבור, הוא היסוד הנפשי בעת המעשה שבגיני

18 הוגשה התביעה. חסינות עובד הציבור לא תוכר אם המעשה "נעשה בידעין מתוך כוונה לגרום נזק

19 או בשוויון נפש לאפשרות גרימתו". במקום שבו המעשה היה מכוון כדי להסב נזק או שנעשה

20 באדישות או חוסר אכפתיות לאפשרות גרימתו, לא תוכר החסינות.

18

30 כפי שכבר נאמר וכפי שאף טענו זאת התובעים, במקום שמדובר בעובד רשות ציבורית, להבדיל

31 מעובד המדינה, אין מקום להגשת הודעת הכרה בחסינות, כפי שנהג הוועד המקומי, שצירף את

32 הודעת היועץ המשפטי של הוועד המקומי, אלא בית המשפט הוא שבוחן אם התקיימו התנאים

33 להענקת החסינות. בנוסף וכאמור לעיל, במקרה זה מוטל נטל ההוכחה על המבקש. בנסיבות אלו,

34 נראה לכאורה, כי אין די בהודעת ההכרה שהגיש היועץ המשפטי של הוועד המקומי ואף לא די

35 בתצהירו, הכולל רק את סיכום עמדתו. אפילו היה תצהיר זה מאמץ את האמור בנייר העמדה

36 במלואו, ספק אם היה בכך כדי להועיל. כל אשר נאמר בנייר העמדה לעניין היסוד הנפשי של הנתבע

37 הוא כי לאחר סקירת כל ההתבטאויות של הנתבע בפרסומים, מסקנת היועץ המשפטי של הוועד

38 המקומי היא, כי הן אינן חורגות "מהמתחם הסביר", כי הן נועדו לאפשר לנתבע "לנהל שיחה

39 קולחת ואמיתית עם הציבור" וכי הן "אינן יכולות להיתפס כהתבטאויות שיש בהן משום חוסר

40 תום-לב". אמירות אלו, כולן, אינן אלא פרשנות לדברי הנתבע בפרסומים, אך קשה לראות בכך

41 ראייה באשר להלך הנפש שהיה לו בעת עריכת הפרסומים.

31

34 23. בנסיבות אלו, לכאורה ניתן היה לקבוע כי הנתבע, או הוועד המקומי, לא עמד בנטל

35 ההוכחה המוטל עליו להוכחת היסוד הנפשי של הנתבע בעת עריכת הפרסומים או כי לא הוכח מה

36 הייתה כוונתו בעת שפרסם זאת.

35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

9 עם זאת, לא בלי היסוס ולאחר קריאה חוזרת של כל הפרסומים, הגעתי לכלל מסקנה כי ניתן
10 להכריע בבקשה על יסוד הבקשה והפרסומים. לכך שני טעמים: ראשית, יש מקום להניח שבכל
11 מקרה, אילו הוגש תצהיר של הנתבע, היה זה כולל את אותם דברים שעל-פי נייר העמדה אמר
12 הנתבע ליועץ המשפטי בטרם נכתב נייר העמדה. שנית, זה אף הטעם העיקרי, במקום שמדובר
13 בפרסומים כה רבים, חלקם אף ארוכים, דומה כי ניתן ללמוד על הלך הרוח של הכותב, על מטרת
14 כתיבת הדברים ועל כוונותיו מתוך הדברים שכתב. תוכן הפרסומים אף מלמד על כוונתו ומחשבתו
15 יותר מאשר תצהיר שייערך בדיעבד ויתיימר להסביר את הכוונה שהייתה בעת כתיבת הדברים
16 המופיעים בפרסומים.

10

20 מקריאת כל הפרסומים הרבים והארוכים, לרבות כל התגובות של הנתבע שנכתבו במענה לאלו
21 שהגיבו לדברים שפורסמו ב"פייסבוק", הגעתי למסקנה שכל ההתבטאויות המיוחסות לנתבע
22 שזורות בתוך התייחסויות ענייניות מצדו לנושא שנדון בכל הפרסומים כמפורט לעיל. אין מדובר
23 בפרסומים שניתן לומר כי מה שמשתקף מהם הוא דברי בלע והשמצות המכוונות נגד התובעים,
24 אשר נכתבו מתוך כוונה לפגוע ולהזיק לתובעים. מכל הפרסומים עולה בבירור, שכוונת הכותב
25 הייתה לעסוק בנושא לגופו ולהבהיר לקוראים כי התובעים הם אשר מכשילים את קידום בניית
26 מוסדות החינוך, כמפורט לעיל. נראה אפוא, כי די בקריאת הפרסומים כדי לראות שתכליתם הייתה
27 כנטען, עדכון תושבי היישוב באשר להכשלת קידום תכנית הרחבת בתי הספר, אשר לטענת הנתבע,
28 נעוצה בהתנהלות התובעים. כך גם ניכר, כי הפרסומים נועדו בין השאר, לנסות ולהביא לכך שיהיה
29 מי מבין חברי היישוב שישפיע על התובעים לשנות את עמדתם המתנגדת לתכנית.

21

25 נראה כאמור, כי די בקריאת הפרסומים כדי להבין כי הגם שיתכן שהנתבע השתמש בהתבטאויות
26 העולות לכדי לשון הרע – ולעת הזו איננו נדרשים להכריע בכך וממילא שאין בהחלטה זו כל הבעת
27 דעה לעניין שאלה זו – נראה לכאורה, שתכלית הפרסום לא הייתה גרימת נזק לתובעים או אדישות
28 לאפשרות גרימתו. כך אפילו בדיעבד יוכח, שזו הייתה תוצאת הפרסום.

26

27 **ד. סיכום**

28

33 24. בטרם סיום חשוב להבהיר, כי אין בהחלטה זו משום הבעת דעה באשר לכוונות טענה
34 עובדתית של מי מבין הצדדים. כך גם אין בהחלטה זו משום נקיטת עמדה בשאלה אם יש
35 בפרסומים, או בחלקם, משום הוצאת לשון הרע על התובעים. השאלה היחידה אשר נבחנה במסגרת
36 החלטה זו היא, אם יש מקום להכיר בחסינות הנתבע מפני התביעה הנדונה בשל היותו עובד ציבור,
37 שהוא עובד של רשות ציבורית.

34

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 8006-09-13 אהנוב ואח' נ' אמנון סינגר

4 על יסוד האמור לעיל, המסקנה שאליה הגענו היא כאמור, כי הנתבע זכאי לכך שתוכר חסינותו
5 בהיותו עובד רשות ציבורית. עם זאת, ראוי להעיר, כי הגענו למסקנה זו חרף העובדה שמכל
6 הטעמים שעליהם עמדנו, הבקשה שהגיש הוועד המקומי לא הוגשה כנדרש.

5

6

25. התוצאה היא שהבקשה מתקבלת.

7

9 משהוכרה חסינותו של הנתבע, בהיותו עובד ציבור שהוא עובד רשות ציבורית, יימחק שמו מכתב
10 התביעה ותחתיו יירשם "הוועד המקומי של הישוב שערי תקווה" בתור הנתבע בתביעה זו.

10

11

מזכירות בית המשפט תתקן את רישום הצדדים של תביעה זו בהתאם.

12

14

כתב ההגנה מטעם הוועד המקומי של הישוב שערי תקווה יוגש עד יום 30.4.2014 (בהתחשב בפגרת
15 פסח).

15

16

אין צו להוצאות.

16

17

18

19

20

ניתנה היום, כ"ב אדר ב תשע"ד, 24 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

20

21

תמר בר-אשר צבן, שופטת

22

23